

Stokholmas un Upsalas mācītāja Kārļa Žola ceļa vārdi jaunai nedēļai

23. janvārī

Ziemā daudziem no mums ir vairāk laika pārdomām. Tādēļ šis laiks ir piemērots sevis un pasaules vērošanai, tātad, iekšējās dzīves attīstīšanai. Un, lai gan ziemas aukstums un tumsa kādos apziņas līmeņos var veicināt depresīvas noskaņas, taču meditatīva pasaules un savu dzīves procesu vērošana, uz ko arī aicina un norāda ziema, palīdz tikt galā ar šīm depresīvajām sajūtām un arī ar šī laika stresu.

Tādēļ, šajā laikā cenšos būt apzināts – pret notiekošo sevī, dabā, cilvēkos, pasaulē. Par to viena no Kristus izteiktajām norādēm, kas jo īpaši uzrunā, ir: “Lai jūsu gurni ir apjozti un jūsu lāpas degošas!” (Lk. 12:35).

Skatoties pasaulē, nav grūti sajust, ka šis dīvains, nedrošais pārmaiņu laiks bez visa pārējā arī piedāvā iespēju atjaunot savu perspektīvu par realitāti. Tā ir krīzes situāciju iezīme. Un jāsaka, ka paldies Dievam, šo maiņu sevī un savā uztverē pieredz ne viens vien no mums. Un, te nav vajadzīgi kādi guru vai autoritātes, bet tikai tavs paša atvērts skats uz notiekošo. Jo jautājumi, kas jāuzdod sev, arvien jau ir tie paši: līdz ar maiņām pasaulē, vai varu būt pateicīgs par to, kas man ir dots, vai varu vairāk apzināties savu paša, savas dzīves potenciālu un šim potenciālam sniegt vairāk iekšēja gaišuma un mīlestība enerģiju, lai to īstenotu?

Šis ir arī laiks, kad politiski un sabiedriski pieredzam daudzus paradoksus (bet, varbūt - nebūt ne paradoksus?). Tiem līdzī nāk arī jautājumi: vai sabiedrības un politisko norišu jūklī sajūti, kā tevi uzrunā kas dziļāks – klusi, netverami - kas tāds, kas liek sajust esības dziļākas dimensijas? Vai pats sevī vari saskatīt, patiesībā, neizsmeļamas iespējas būt iekšējā mierā un uzņemt gaismu, kas arvien vairāk liek sevi manīt?

Vakar no šīs dzīves tika aizsaukts lielais mūsu laika garīgais skolotājs, vjetnamiešu budistu mūks Thik Nhat Hanhs. Viņa grāmata "Ik solī ir miers", kas 2003. gadā iznāca latviešu valodā, ir īpaši uzrunājoša tieši tagad. Thik Nhat Hanha domas skaidrība un gaišums šo pasauli padarīja labāku. Tā ir paliekoša vērtība. Tādēļ vēl vēlos dalīties ar dažām Thik Nhat Hanha domām no dažādiem avotiem, kuras iedzīvinot sevī, dzīve var kļūt laimīgāka/svētīgāka: "Es esmu dzīvība, kurai nav robežu. Es nekad neesmu dzimis, un, es nekad neesmu miris"; "Tu nes māti Zemi sevī. Viņa nav ārpus tevis. Viņa nav tikai tava apkārtnē. Ja tu to apzinies, tā ir augstākā komunikācijas forma, augstākā lūgšanas forma"; "Bez bailības ir vislielākais prieks. Kad tu sasniedz to, tu esi brīvs"; "Neviens tev nevar iedot brīvību. Brīvība ir ikdienas prakse. Neviens tevi nevar ierobežot apzināties katru tavu soli un katru tavu elpu"; "Kad sniedzam sev iespēju atbrīvoties no sasprindzinājuma, tad sāk darboties ķermeņa dabiskā spēja dziedināt sevi"; "Mums ir jābūt gataviem atbrīvoties no iemācītajām zināšanām, lai nonāktu pie izpratnes par realitāti." Lai gaišums dvēselē!